

koncertni cikel
samospevanje

EICHENDORFFOVE PESMI

Lucas Somoza Osterc – bariton

Nejc Lavrenčič – klavir

Ponedeljek, 23. 11. 2020, ob 19.30

PerArtem
Kulturno umetniški zavod

Eichendorffove pesmi

Lucas Somoza Osterc – bariton

Nejc Lavrenčič – klavir

Robert Schumann

Liederkreis / Ciklus pesmi, op. 39

In der Fremde / V tujini

Intermezzo / Premor

Waldesgespräch / Gozdni pogovor

Die Stille / Tihota

Mondnacht / Mesečna noč

Schöne Fremde / Lepa tujina

Auf einer Burg / Na nekem gradu

In der Fremde / V tujini

Wehmut / Otožnost

Zwielicht / Somrak

Im Walde / V gozdu

Frühlingsnacht / Pomladna noč

Hugo Wolf

Eichendorff Liederbuch / Eichendorffova pesmarica

Die Nacht / Noč

Der verzweifelte Liebhaber / Razdvojeni zaljubljenec

Verschwiegene Liebe / Nema ljubezen

Der Musikant / Muzikant

Lucas Somoza Osterc – bariton

Baritonist Lucas Somoza Osterc se je rodil v Buenos Airesu v Argentini.

Vokalno tehniko je izpopolnjeval pri profesorju Victorju Srugu, in leta 2010 končal študij opernega in koncertnega petja v Instituto Superior de Arte del Teatro Colón v Buenos Airesu. Med leti 2007 in 2010 je bil štipendist Fundación Música de Cámara, kjer se je izpopolnjeval v interpretaciji oratorjev in nemških ter francoskih samospevov pri znanem profesorju Guillermu Opitzu.

Leta 2008 je debitiral v vlogi Mercutia (Gounod, Romeo in Julija) za Juventus Lyrica v Teatro Avenida v Buenos Airesu. V letih, ki so sledila, je pel skupaj s tem ansamblom in z Buenos Aires Lírca ter sodeloval pri produkcijah nekaterih oper: Fidelio, Madama Butterfly, The Fairy Queen, Belisario in Iskalci biserov v vlogi Zurga.

V SNG Opera in balet v Ljubljani je poustvaril lik Moralesa v Bizetovi Carmen, Ludovica v operi Lepotica in zver Philipa Glassa, Antonia v Figarovi svatbi, Barona Douphola v Verdijevi Traviati in Lionela v Devici Orleanski Petra Iljiča Čajkovskega.

V vlogi Krjavlja je sodeloval pri krstni izvedbi nove slovenske opere Deseti brat Aleša Makovca.

Pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika je s simfoničnim orkestrom Cantabile sodeloval kot solist na koncertih v Logatcu, Postojni, Pliberku in v Ljubljani (Cankarjev dom in Unionska dvorana).

Za Glasbeno Matico Ljubljana je nastopil v večjih koncertih: koncert samospevov ob spremljavi pianista Vladimirja Mlinarića (Viteška dvorana Križank, 2016 in 2018), La passeggiata (Slovenska Filharmonija, 2018; Nova Gorica in Celje, 2019), Dixit Dominus (Slovenska Filharmonija, 2020) in Schubertova Lepa mlinarica ob spremljavi kitarista Žarka Ignjatovića (Viteška dvorana Križank, 2020).

Izpopolnjeval se je pri T. Berganzi, B. Zakotnik, R. Giménezu, M. Finku in M. Cidu. Na Dubrovniških poletnih igrah se je predstavil z vlogo Guglielma (Mozart, Cosi fan tutte), v Bad Wildbadu pa je nastopil v Rossinjevi operi Il viaggio a Reims, in v sklopu te operne produkcije sodeloval pri posnetku integralne verzije opere za založbo Naxos.

Je finalist prvega mednarodnega Mozartovega tekmovanja v španski Granadi. Kot solist je pel na Hrvaškem v Carmini Burani ter v Faurejevem Rekviemu v Slovenski filharmoniji.

Z BBC Philharmonic pod vodstvom maestra Juanja Mene je posnel solistični part suite Estancia argentinskega skladatelja Alberta Ginastere za Chandos Records in sodeloval tudi z BBC National Orchestra of Wales v Cardiffu.

Nejc Lavrenčič – pianist

Nejc Lavrenčič je glasbeno šolanje pričel na SGBŠ Maribor v razredu Tatjane Dvorak. Kasneje je postal tudi varovanec pianistke in pedagoginje Marine Horak. Dodiplomski in magistrski študij je opravljal na Kraljevem konservatoriju v Bruslju v razredu A. Madžara in J. Michielsa. Poleg klavirja je magistriral še iz komorne igre, sočasno pa opravil še specializacijo na področju interpretacije samospeva pod okriljem Uda

Reinemanna in njegovih gostujočih umetnikov.

Koncertno deluje v Sloveniji, Franciji, Belgiji, Španiji, Hrvaški, Italiji, Švici, koncertne turneje pa so ga popeljale tudi na gostovanja v ZDA, Kanadi in Aziji. Sodeluje s priznanimi tujimi in domačimi umetniki kot so pevci Sabina Cvilak, Marcos Fink, Mojca Vedernjak, Theresa Plut, Barbara Jernejčič Fürst, Katja Konvalinka, Juliette de Massy, Cristina Segura, Artur Rozek, Darko Vidic, Nataša Zupan, Arianna Rinaldi, Soumaya Hallak ter instrumentalisti Andrej Zupan, Luka Železnik, Magdalena Sas, Isabel Dunlop in drugi. Je prejemnik več nagrad na mednarodnih tekmovanjih, priznanj za ustvarjalnost in štipendij. Redno snema za Radio Slovenija.

Deluje koncertno in pedagoško na področju klavirske in komorne igre ter interpretacije samospeva. Je umetniški vodja Kulturno umetniškega zavoda PerArtem in koncertnega cikla nekoč znanega kot Glas iz davnine, danes pa Samospevanje v Slovenski filharmoniji in SNG Maribor. V letu 2019 je štipendist Ministrstva za kulturo, ki je njegovo delovanje prepoznalo s:

»Pianist Nejc Lavrenčič velja za enega najvidnejših slovenskih interpretov v glasbeni zvrsti samospeva in komorne glasbe. [...] Tako po obsegu kot kakovosti izkazuje pomemben prispevek k slovenski kulturi [...] Kot pianist in specialist bogati slovenski kulturni prostor z vrhunskim glasbenim poustvarjanjem v žanru samospeva in s tem daje pomemben prispevek k razvoju poklica instrumentalista.«

Joseph Freiherr von Eichendorff (1788 – 1875) je bil nemški pesnik, novelist, dramatik, kritik in prevajalec. Bil je eden vodilnih avtorjev in kritikov romanticizma in vseskozi bil izjemno popularen v Nemčiji. Njegova slava se je pričela z romanom *Iz življenje fičfiriča*, ki predstavlja vrhunec in tudi konec romantike, in lirično poezijo, ki je prežeta z ljubezensko tematiko in željo po popotovanju. Thomas Mann je Eichendorffovo poezijo označil kot kombinacijo čistosti ljudske pesmi in pravljice. Njegov slog temelji na slikovitosti in pretanjenem izboru besedišča, s katerim opisuje idiličnost narave in jo povezuje z življenjem preprostega človeka. Eichendorff je izjemno popularen predvsem med skladatelji za časa romantike in post-romantike o čemer priča preko pet tisoč uglasbitev njegovih pesnitev.

Robert Schumann je svoj prvi Liederkreis, op. 24 na besedila H. Heineja uglasbil leta 1940. Še sitega leta je v svoj drugi *Liederkreis / Ciklus pesmi, op. 39* strnil uglasbitve verzov J. von Eichendorffa. Samospevi tega cikla spadajo med najbolj pretanjeno uglasbitve poezije in predstavljajo pojem romantičnega samospeva. Klavir ni samo metrična in harmonska podpora pevca, ampak je enakovredno izrazno telo, ki glasbeno slika atmosfero, čustveno stanje in orisuje naravo. Zanimivo je, da je skoraj v vseh izbranih pesnitvah moč zaznati gib, pogled, oziroma smer od zemlje k nebu. Tudi Schumann si je prizadeval izraziti skozi glasbo to, kar izraža pisana beseda v poeziji in romanu. Njegov skladateljski genij se kaže skozi vso partituro tega venca samospevov. Občutek za izbiro tonaliteta in harmonsko povezanost skladb je že sam po sebi zgovoren. V *In der Fremde / V tujini* nežni poudarki v klavirju slikajo grome in bliske topov ali strel v daljavi – protagonist na tujem zre v domovino, ki mu je v plamenih za vekomaj nedostopna. *Intermezzo / Premor* je glasbeni portret skladateljve izbranke Clare Wieck. Prijeten nemir bitja srca ob misli na njo se čuti v klavirskih sinkopah, vsa ljubkost in očaranost pa se zrcali v vokalni liniji. *Waldesgespräch / Gozdni pogovor* je burleska v ritmu ländlera, ki pripoveduje o fantu, ki ga uroči vilinska Lorelaj. *Die Stille / Tihota* nam kaže onomatopeje in pomembnost simbolike za Schumanna – uvodna in sklepna kitica sta pisani v staccatu, ki simbolizira manjkajoči element – odgovor na retorično vprašanje ljubimca. Uvod znamenitega samospeva *Mondnacht / Mesečna noč* že s prvim tonom v basu naslika prostranost pokrajine in temo noči, ki jo bogatijo zvezde naslikane v desni roki. Poezija pripoveduje o intimni združitvi Meseca in Zemlje in s tem moškega in ženskega principa, ki proti koncu obelodani občutek osvobojenosti in doma. Ni naključje, da je v originalni verziji tonaliteta E-dur in da Schumann v klavirski kadenci izpisuje kadenco E – H – E, torej z glasbeno abecedo izpisuje besedo Ehe, ki v nemščini pomeni poroko. S to skladbo Schumann zaobide Clarinega očeta, ki je nasprotoval njuni poroki, svoji izvoljenki pa napoveduje poroko. Euforija sledečega samospeva doživi popolno nasprotje s statično skladbo *Auf einer Burg / Na nekem gradu*. Zdi se kot bi v muzeju zrl v staro sliko in iz nje prebirali razne slikarske motive. Čutiti je prostranost in brezčasnost, hkrati pa neizbežnost in ujetost v trenutek. Schumann ponovno uporabi motiv padajočih kvint, ki simbolizirajo mirnost in tišino. Tako v poeziji in glasbi je čutiti nelagodje, ko protagonist razbere solze na licih mlade neveste. Schumanna so pogosto spremljali občutki nesigurnosti, manjvrednosti in da si ne zasluži Clare, zato ni čudno, da so izbrani verzi in njihove uglasbitve polne dvomov o poroki. Tudi *In der Fremde* govori o zbežanosti in edina življenjska orientacija – ljubezen – je že zdavnaj mrtva in s tem izgubljena. Tudi *Wehmut / Otožnost* je tipično schumannovska – mehka melanholija, smeh navzven, solze in bolečina navznoter, ki ga spremljata občutek nerazumljenosti in odtujenosti. Temačna in zla čuteča skladba *Zwielicht / Somrak* opozarja na nevarnosti življenja in svari pred zaverovanostjo v stvari in ljudi, ki so nam blizu. Predzadnji samospev *Im Walde / V gozdu* je še eden od misterioznih gozdnih prizorov, ki kljub lepoti puščajo protagonista v strahu. Cikel sklence vznesen *Frühlingsnacht / Pomladna noč*, ki zaljubljenega navdaja z upanjem in optimizmom, ki ga sliši v zvokih narave.

Tudi v Slovenj Gradcu rojenega **Huga Wola** (1860 – 1903), čigar 160. letnico obeležujemo prav letos, je nagovarjala poezija J. von Eichendorffa. Skladatelj se je v mnogih primerih lotil že uglasbenih verzov, saj je bil prepričan, da njegovih predhodniki niso zadostno služili poeziji, izrazili njene poante, globine in psihe protagonistov. Očitno v Schumannovem Liederkreis, op. 39 ni videl hib in možnosti za »izboljšave« in se zato ni lotil teh besedil. Wolf je skladal *Eichendorff Liederbuch / Eichendorffovo pesmarico* med 1880 in 1888. Schumann je zbrane samospeve harmonsko in s krovnim naslovom očitno povezal v celoto, kar pa ni razvidno iz Wolfovega naslova. Pa vendarle se kljub karakterno različnim samospevom zdi, da se v različnih pesmih izpovedujejo bolj kot ne isti protagonisti. Tudi v teh pesmih je moč čutiti gibanje proti nebu, kot tudi temo ljubezni in vandrjanja. Melanholična in tožča *Die Nacht / Noč* v klavirju slika mirno valovanje morja, pevčeva tožča linija in napev v desni roki klavirja pa z izmenjujočo sinhronizacijo in razdvajanjem ustvarjata občutek trpljenja in razklanosti. Nezačuden je tudi mladenič v *Der verzweifelte Liebhaber / Razdvojeni zaljubljenec*, ki se pritožuje nad svojo življenjsko situacijo. *Verschwiegene Liebe / Nema ljubezen* je blag nokturno. Očitno je, da se je Wolf zgledoval po Schumannu in tudi sam glasbeno slikal vsebino verzov – prazne kvinte kot prostran in miren prostor, visoki toni pa kot zvezdnato nebo in osminke v 9/8 taktu kot blag piš vetra skozi poletno noč – vzporednost atmosfer je očitna. Tudi *Der Musikant / Muzikant* je ena tistih popotniških pesmi, ki opevajo preprostost in lepoto življenja – spoznal je vrednote in lepote svojega življenja, ki jih ne gre zamenjati. Ponavljajoči se ritem v klavirju je tipičen za wolfovsko prepričanje in vztrajnost, ki se vseskozi kaže v prikupni luči.

Nejc Lavrenčič

In der Fremde

Joseph von Eichendorff

Aus der Heimat hinter den Blitzen rot
Da kommen die Wolken her,
Aber Vater und Mutter sind lange tot,
Es kennt mich dort keiner mehr.

Wie bald, ach wie bald kommt die stille Zeit,
Da ruhe ich auch, und über mir
Rauscht die schöne Waldeinsamkeit,
Und keiner kennt mich mehr hier.

Intre mezzo

Joseph von Eichendorff

Dein Bildnis wunderselig
Hab' ich im Herzensgrund,
Das sieht so frisch und fröhlich
Mich an zu jeder Stund'.

Mein Herz still in sich singet
Ein altes, schönes Lied,
Das in die Luft sich schwinget
Und zu dir eilig zieht.

V tujini

Prepesnil: Pavel Oblák

Od domovja sem sredi bliskanja
viharni oblaki vro,
tam, kjer starši mi dragi počivajo,
me več ne pozna nikdo.

O vem, da bo skoraj napočil čas,
ko legel bom v grob še jaz in kjer bom spal,
tam nad mano gozd bo šumljal,
nihče, nihče več poznal.

Premor

Prepesnil: Pavel Oblák

Obličje tvoje drago
nosim na dnu srca,
vse dni in uro vsako
se mi ljubo smehlja.

Srce tiho si poje
prastar in lep napev,
da v sreči kdaj še tvoje
zbudi njegov odmev.

Waldesgespräch

Joseph von Eichendorff

Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Was reit'st du einsam durch den Wald?
Der Wald ist lang, du bist allein,
Du schöne Braut! Ich führ' dich heim!

„Groß ist der Männer Trug und List,
Vor Schmerz mein Herz gebrochen ist,
Wohl irrt das Waldhorn her und hin,
O flieh! Du weißt nicht, wer ich bin.“

So reich geschmückt ist Roß und Weib,
So wunderschön der junge Leib,
Jetzt kenn' ich dich—Gott steh' mir bei!
Du bist die Hexe Loreley.

„Du kennst mich wohl—von hohem Stein
Schaut still mein Schloß tief in den Rhein.
Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Kommst nimmermehr aus diesem Wald!“

Die Stille

Joseph von Eichendorff

Es weiß und rät es doch Keiner,
Wie mir so wohl ist, so wohl!
Ach, wüßt' es nur Einer, nur Einer,
Kein Mensch es sonst wissen soll!

So still ist's nicht draußen im Schnee,
So stumm und verschwiegen sind
Die Sterne nicht in der Höh',
Als meine Gedanken sind.

Ich wünscht', ich wär' ein Vöglein
Und zöge über das Meer,
Wohl über das Meer und weiter,
Bis daß ich im Himmel wär'!

Gozdni pogovor

Prepesnil: Pavel Oblák

"Že veje hlad skoz gozd teman,
kam jezdiš v pozni uri sam?
Je gozd prostran, je pot gotov,
nevesto vodim te domov!"

"Moških prevar me muči zlo,
Srce je moje zlomljeno;
moti rogov me zvok in glas,
o, beži od tod, ne veš li, kdo sem jaz

"Je ona z njim, konjic, oba
čarobno sta odeta vsa;
zdaj te poznam, Bog, moč mi doj
ti stvor gradu si Lorelaj!"

"Ti me poznaš, zdaj šele vem,
moj grad stoji ob reki Ren.
Že dramam hlad se, v gozd plazeč
iz njega zdaj ne prideš nikdar več!"

Tihota

Prepesnil: Pavel Oblák

Tega ne ve prav nobeden,
kaj da sev meni godi,
oh, ko bi to vedel le eden,
le eden od vseh ljudi!

Ni sneg na poljani bolj tih,
bolj nem in bolj tajen,
molk na nebu zvezd ni svetlih,
kot moje so misli vse.

Kako bi rad kot ptica
poletel tja prek morja,
se dlje prek morja, še dalje,
tja, kjer se naš svet konča.

Mondnacht

Joseph von Eichendorff

Es war, als hätt' der Himmel,
Die Erde still geküßt,
Daß sie im Blütenschimmer
Von ihm nur träumen müßt'.

Die Luft ging durch die Felder,
Die Ähren wogten sacht,
Es rauschten leis die Wälder,
So sternklar war die Nacht.

Und meine Seele spannte
Weit ihre Flügel aus,
Flog durch die stillen Lande,
Als flöge sie nach Haus.

Schöne Fremde

Joseph von Eichendorff

Es rauschen die Wipfel und schauern,
Als machten zu dieser Stund'
Um die halb versunkenen Mauern
Die alten Götter die Rund'.

Hier hinter den Myrtenbäumen
In heimlich dämmernder Pracht,
Was sprichst du wirr, wie in Träumen,
Zu mir, phantastische Nacht?

Es funkeln auf mich alle Sterne
Mit glühendem Liebesblick,
Es redet trunken die Ferne
Wie von künftigem großen Glück!

Mesečna noč

Prepesnil: Pavel Oblák

Kot da nebo s poljubi
zemljo obsulo bi,
zemlja zdaj v luči drugi
od samih rož dehti.

Prek polj hite vetrovi,
zori ob klasu klas,
lahno šume gozdovi
v polnočni tihi čas.

A moja duša hoče,
da svet odkrije nov,
da bi tako mogoče
si našla pot domov.

Lepa tujina

Prepesnil: Pavel Oblák

Šume in treso se vrhovi,
ko svoj so sklenili krog
pri posvetu stari bogovi
za blagor zemskih otrok.

Tu spodaj pod mirto v cvetu,
ki siplje vonj blagrujoč,
povej, kaj v tvojem je spletu
zame, fantastična noč?

Sijo nad mano zvezde mile,
omamno kot še nikdar
poslej ne bo več mi sile,
moja sreča bo njihov dar!

Auf einer Burg

Joseph von Eichendorff

Eingeschlafen auf der Lauer
Oben ist der alte Ritter;
Drüben gehen Regenschauer,
Und der Wald rauscht durch das Gitter.

Eingewachsen Bart und Haare,
Und versteinert Brust und Krause,
Sitzt er viele hundert Jahre
Oben in der stillen Klause.

Draußen ist es still und friedlich,
Alle sind in's Tal gezogen,
Waldesvögel einsam singen
In den leeren Fensterbogen.

Eine Hochzeit fährt da unten
Auf dem Rhein im Sonnenscheine,
Musikanten spielen munter,
Und die schöne Braut, die weinet.

Na nekem gradu

Prepesnil: Pavel Oblák

Stari vitez, dedec vražji,
je zaspal na nočni straži;
da prizor bi bil še teži,
dež je bil po okna mreži.

V tem, ko je sedel kot klada,
zrasla mu je dolga brada,
v grajski sobici prijetni
je dosanjal sen stoletni.

Zunaj zdaj povsod je mirno,
vsi ljudje so šli v dolino;
tu pa tam le pesem ptičja
se zasliši iz grmičja.

Spod na Renu vsa vesela
že se svatba je začela;
godci igrajo vse mogoče,
a nevesta lepa joče.

In der Fremde

Joseph von Eichendorff

Ich hör' die Bächlein rauschen
Im Walde her und hin,
Im Walde, in dem Rauschen
Ich weiß nicht, wo ich bin.

Die Nachtigallen schlagen
Hier in der Einsamkeit,
Als wollten sie was sagen
Von der alten, schönen Zeit.

Die Mondesschimmer fliegen,
Als sah' ich unter mir
Das Schloß im Tale liegen,
Und ist doch so weit von hier!

Als müßte in dem Garten
Voll Rosen weiß und rot,
Meine Liebste auf mich warten,
Und ist doch so lange tot.

Wehmut

Joseph von Eichendorff

Ich kann wohl manchmal singen,
Als ob ich fröhlich sei,
Doch heimlich Tränen dringen,
Da wird das Herz mir frei.

Es lassen Nachtigallen,
Spielt draußen Frühlingsluft,
Der Sehnsucht Lied erschallen
Aus ihres Kerkers Gruft.

Da lauschen alle Herzen,
Und alles ist erfreut,
Doch keiner fühlt die Schmerzen,
Im Lied das tiefe Leid.

V tujini

Prepesnil: Pavel Oblák

Skoz gaj se potok vije
veselo sem in tja,
a mene žalost bije
in žge me do srca.

Tu slavci gostolijo
sami v poletno noč,
o sreči govorijo,
ki sem jo užil nekoč.

Nad mano mesečine
srebrni soj blesti,
gradu tam sred doline
pa moč mi uzreti ni.

Na vrtu tam čakalo
me je dekle ljubo
sredi rož neskončno zalo,
ki že davno je mrtvo.

Otožnost

Prepesnil: Pavel Oblák

Veselo mogel peti
bi resda mnogokdaj,
a solze prej otreči
bi moral si skrivaj.

Kot slavci gostolijo
noč za nočjo sladko,
le kdo ve kaj trpijo,
ko nam pojo tako.

Vsa srca radost vnema,
ko pride k nam pomlad,
a pesem tiha, nema
pozna le bol in jad.

Zwielicht

Joseph von Eichendorff

Dämmerung will die Flügel spreiten,
Schaurig rühren sich die Bäume,
Wolken ziehn wie schwere Träume—
Was will dieses Graun bedeuten?

Hast ein Reh du lieb vor andern,
Laß es nicht alleine grasen,
Jäger ziehn im Wald und blasen,
Stimmen hin und wieder wandern.

Hast du einen Freund hienieden,
Trau ihm nicht zu dieser Stunde,
Freundlich wohl mit Aug' und Munde,
Sinnt er Krieg im tück'schen Frieden.

Was heut gehet müde unter,
Hebt sich morgen neugeboren.
Manches geht in Nacht verloren—
Hüte dich, sei wach und munter!

Im Walde

Joseph von Eichendorff

Es zog eine Hochzeit den Berg entlang,
Ich hörte die Vögel schlagen,
Da blitzten viel Reiter, das Waldhorn klang,
Das war ein lustiges Jagen!

Und eh' ich's gedacht, war alles verhallt,
Die Nacht bedeckt die Runde;
Nur von den Bergen noch rauschet der Wald
Und mich schauert's im Herzensgrunde.

Somrak

Prepesnil: Pavel Oblák

Zemljo v mrak večer ogrinja,
divje bije piš drevesa,
v snu oblake mora stresa,
kaj ta strah nas opominja?

Če imaš v vrtu srno ljubo,
pasti je ne pusti same,
lovcev noč naj ne zajame,
da jim ta ne bo v pogubo!

Tvoj prijatelj fant ni pravi,
nič nikar ga ne poslušaj,
podla je njegova duša,
in značaj njegov lokavi!

S časom pride vse na vrsto
danes se ti sreča smeje,
jutri žge te bol brez meje
drži se, kar da se čvrsto!

V gozdu

Prepesnil: Pavel Oblák

Vzolž hriba je svatba na pot odšla,
bi krasen pomladni dan je,
pel rog je, norela je družba vsa,
se vmes je čulo streljanje.

Ker slutil sem, glej, ni zmota bila,
zdaj noč pokriva nižine
le tam od hriba skož gozd šumota -
da od groze mi duša gine.

Frühlingsnacht

Joseph von Eichendorff

Überm Garten durch die Lüfte
Hört' ich Wandervogel zieh'n,
Das bedeutet Frühlingsdüfte,
Unten fängt's schon an zu blühn.

Jauchzen möcht' ich, möchte weinen,
Ist mir's doch, als könnt's nicht sein!
Alte Wunder wieder scheinen
Mit dem Mondesglanz herein.

Und der Mond, die Sterne sagen's,
Und im Traume rauscht's der Hain
Und die Nachtigallen schlagen's:
Sie ist Deine, sie ist Dein!

Die Nacht

Joseph von Eichendorff

Nacht ist wie ein stilles Meer,
Lust und Leid und Liebesklagen
Kommen so verworren her
In dem linden Wellenschlagen.

Wünsche wie die Wolken sind,
Schiffen durch die stillen Räume,
Wer erkennt im lauen Wind,
Ob's Gedanken oder Träume? -

Schliess' ich nun auch Herz und Mund,
Die so gern den Sternen klagen,
Leise doch im Herzensgrund
Bleibt das linde Wellenschlagen.

Pomladna noč

Prepesnil: Pavel Oblák

Prek vrtov se skoz ozračje
spet oglašā petje ptic,
v kraje njihove domače
vigredi jih vabi klic.

Vriskal bi, od sreče plakal,
to prelest občudujoč,
da sem čudež ta dočakal,
to prelepo majsko noč!

Zvezde glej in mesec z njimi
in ko v snu šumeči gaj,
pesem slavcev govori mi:
"Noč je tvoja, tvoja zdaj!"

Noč

Prevedel: Nejc Lavrenčič

Noč je kakor mirno morje,
radost, bol in ljubezni tožbe
vijejo se vse nejasne
z mehкими valovi.

Želje so kat oblaki,
plovejo preko tihih prostranosti,
le kdo pove,
če v toplih sapah skrivajo se misli, sanje?

Čeprav zdaj srce in ustne mi nemijo,
ljubezen moja toži k zvezdam dalje:
Tiho mi globoko v srcu
mehko dalje valovi valovijo.

Der verzweifelte Liebhaber

Joseph von Eichendorff

Studieren will nichts bringen,
Mein Rock hält keinen Stich,
Meine Zither will nicht klingen,
Mein Schatz, der mag mich nicht.

Ich wollt', im Grün spazierte
Die allerschönste Frau,
Ich wär' ein Drach' und führte
Sie mit mir fort durchs Blau.

Ich wollt', ich jagt' gerüstet
Und legt' die Lanze aus,
Und jagte alle Philister
Zur schönen Welt hinaus.

Ich wollt', ich läg' jetztunder
Im Himmel still und weit
Und fragt' nach all' dem Plunder
Nichts vor Zufriedenheit.

Verschwiegene Liebe

Joseph von Eichendorff

Über Wipfel und Saaten
In den Glanz hinein -
Wer mag sie erraten,
Wer holte sie ein?

Gedanken sich wiegen,
Die Nacht ist verschwiegen,
Gedanken sind frei.

Errät es nur eine,
Wer an sie gedacht
Beim Rauschen der Haine,

Wenn niemand mehr wacht
Als die Wolken, die fliegen -
Mein Lieb ist verschwiegen
Und schön wie die Nacht.

Razdvojeni zaljubljenec

Prevedel: Nejc Lavrenčič

Študirati nima smisla,
moj plašč je razcapan
citre mi ne zvenijo
in ljub'ca veli mi stran.

Želim si, da ljuba moja
hodila bi čez zeleni gaj,
jaz pa bil bi potlej zmaj,
da čez modrino neba bi zletel.

Želel bi imeti puško,
da lahko bi šel na lov,
pregnal vsakršnega filistina
si spred oči.

Želim si, da zdaj lahko bi ležal
na nebu, tiho, daleč stran
ne spraševal se o tej navlaki,
užival le v sreči.

Nema ljubezen

Prevedel: Nejc Lavrenčič

Prek krošenj in koruznih polj
v nočnem sijaju,
le kdo ugane,
le kdo jih razvozla?

Misli lebdijo,
tiha je noč
in misli so svobodne.

Če le ena ugane,
kdo mislil je nanjo
v šumečih gajih.

Ko nihče ne bedi,
le oblaki,
moja ljubav je tiha
in lepa kakor noč.

Der Musikant

Joseph von Eichendorff

Wandern lieb' ich für mein Leben,
Lebe eben wie ich kann,
Wollt ich mir auch Mühe geben,
Passt es mir doch gar nicht an.

Schöne alte Lieder weiss ich;
In der Kälte, ohne Schuh,
Draussen in die Saiten reiss ich,
Weiss nicht, wo ich abends ruh'.

Manche Schöne macht wohl Augen,
Meinet, ich gefiel ihr sehr,
Wenn ich nur was wollte taugen,
So ein armer Lump nicht wär. –

Mag dir Gott ein'n Mann bescheren,
Wohl mit Haus und Hof versehn!
Wenn wir zwei zusammen wären,
Möcht mein Singen mir vergehn.

Muzikant

Prevedel: Nejc Lavrenčič

Preprosto ljubim vandradi življenje,
živeti dobro, kar se da,
pa če želel bi težav si,
se to mi nikakor ne zgodi.

Lepe, stare pesmi znam,
v hladu, bosonog
na plani ubiram strune,
pa vem ne, kje to noč bom spal.

Mnoge lepe oči se upirajo vame,
nagovarjajo me spogledljivo,
a če želel bi kaj več od sebe,
zagotovo nebi bil tak lump ves razcapan.

Bog ti daj moža s hišo
in blaginjo v domu!
Če bila bi midva skupaj,
mojim pesmim kmalu bil bi kraj.

Koncertni cikel Samospevanje

November 2020

Koncert so omogočili:

PerArtem
Kulturno umetniški zavod

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO